

अनुपत् अघोपीत् । जुघोषाम् बभूव आस चकार
चक्रे । जुघोष णिजभावे घुषितः-घुष्टः । घोषः घो-
षणा । घोषणम् । “इति स द्रुपदो राजा स्वयंवरम-
घोषयत्” भा० आ० १८५ अ० । “सहृदां प्रियमाख्यातं
घोषयन्तु च ते जयम्” भा० वि० ३४ अ० । “जयमघोष-
यदस्य त केवलम्” रघुः । आदिष्करणञ्च सर्वजनश्रुति-
योग्यशब्दकरणम् । (ढेडरापेटा)

आ+सय्यक् घोषणे । “आघोषयन् भूसिपतिः समस्तम्”
भट्टिः । सततक्रन्दने इत्यर्थे । [व० स० १८५ अ० ।

उट्+ऊङ् माध्मिकरणम् । “उट् उजयशब्दविराविताशाः”

घु(ष्ट)षित त्रि० घुष-क्त वा इट् । शब्दिते इडभावे । घुष्ट
इत्यपि तच्च उज्जशब्देन प्रकटिताभिप्राये २ वाक्यादौ न० ।

घुष्टास्र न० घुष्टं को भोक्तव्युद्घुष्ट देयमन्नम् । कोभोक्ते-
त्युद्घुष्ट सत्वादौ दीयमानेऽन्ने तस्याभोक्ष्यतामाह मनुः
“गवा चान्नमुपघ्रातं घुष्टास्रञ्च विशेषतः । गणाञ्च
गायकाञ्च च विदुषा च जुमुपसितम्” ।

घुष्टण न० घु(षि)षि-वा० घृणक् पृषो० नलोपः घुषेःष्य
सञ् । कृङ्मुने त्रिका० । “घुष्टणैर्यत् जलाशयोदरे”
इति नैषधम् ।

घुष्टणापिञ्जरतनु स्त्री घुष्टणमिव घुष्टणेन वा आ-
पिञ्जरा तदुरस्याः । गङ्गायां “घुष्टणापिञ्जरतनुर्धर्वरी
धर्वरखना” काशी० २८ अ० गङ्गानामोक्तौ

घूक् पुस्तो० घू इत्यव्यक्तां कायति कै-क । उलूके पेचके ।
हेमच० । स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।

घूकनादिनी स्त्री घूक् इव नदति नद-णिनि ङीष् ।
गङ्गायाम् “धर्वरा घूकनादिनी” काशी० २८ अ० ।
गङ्गानामोक्तौ ।

घूकारि पुंस्त्री० इत० । काके हेमच० । तस्य पेचकवैरित्वं
लोकसिद्धम् । स्त्रियां जातित्वात् वा ङीष् ।

घूकावास पु० इत० । शाखोटश्चे राजनि० । तस्य निधि-
उत्तस्त्रयास्त्रायुतत्वेन कोटरतुल्यत्वात् दिवाभीरोक्तस्या-
न्वकारादृतत्वे नाशसंस्थानत्वात्तथात्वम् ।

घूर हिंसायां सक० जोरतायाम् अक० दि० आत्म० सेट् ।
घूर्णते अघूर्णित । जुघूरे ईदित् । घूर्णः । ध्वनौ
च “जुघूरेचातिभेरध्वम्” भट्टौ दोर्धमध्यं पठित्वा
तस्य ध्वन्यर्थकतां भरत आह ।

घूर्ण भ्रमणे अक० ल० उभ० सेट् । घूर्णति ते । अघू-
र्णीत् अघूर्णित । जुघूर्णे जुघूर्णे । “सुदभारसमाका-

लसचाल च जुघूर्ण च” रामा० कि० । “केचिदा-
सिपत स्त्रिया भयात् केचिद्वर्ण्यु” “अघूर्णीष्टं
क्षतौ द्वाभ्यां तावद्विश्रियतासुभौ” इति च भट्टिः ।
घूर्णितः घूर्णितवान् । “ततो रथो घूर्णितवान् न-
रेन्द्र !” भा० क० ८० अ० । “कादस्वरीमद्विघूर्णितलोचनस्य
युक्तं हि लाङ्गलभृतः पतनं पृथिव्याम्” उज्जटः ।
“भो दृष्टाः पर्वतस्याः बहुकुसुमयुता वायुना घूर्ण-
माना” महानाग वायुनेति हेतौ तृतीया स्यकारपठे
यत्नान् कर्मणि शानच् कर्त्तरि तृतीयेति भेदः । णिचि
घूर्णयति ते अजुघूर्णत् त । “नयनान्यरूपानि घूर्णयन्”
कुमा० । “घूर्णयन् मदिराखादमदपाटनितद्युती”
माघः । कर्मणि घूर्णयते अघूर्णि । घूर्णयमानः ।
“वायुना घूर्णमानाः” महाना० पातान्तरम् ।

घूर्ण पु० घूर्णयति अच् । (गिमा) १ शाकभेदे षीघ्रसुन्दरके
शब्दच० । २ भ्रान्ते त्रि० । भावे घञ् । ३ भ्रमणे ।
घूर्ण-णिच्-अच् । ४ घूर्णकारके रोगभेदे
घूर्ण न न० घूर्ण-भावे ल्युट् । १ भ्रमणे चक्राकारावर्ते ।
हेमच० । युच् । घूर्णेनाप्यत्र स्त्री “घूर्णनागतपतन-
भ्रमणादर्शनादिकृत्” सा० द० ।

घूर्णायमान त्रि० घूर्णः भ्रान्त इवाचरति भ्रम० चूर्णं वा
क्यङ् कर्त्तरि शानच् । भ्राम्यमाणे । “इन्द्रायै रत्निलार्थ-
साधनपरैः संस्तूयमानं सुहृः पीतोन्मत्तफलाऽतुलानसतया
घूर्णायमानेक्षणम्” इति कलापधातुव्याख्यासारः ।

घूर्णि पु० घूर्ण-भावे इत् । भ्रमणे हेमच० ।

घूर्णित त्रि० घूर्ण-णिच् कर्मणि क्त । १ भ्रमिते । कर्त्तरि
क्त । २ भ्रान्ते प्रचलिते असरः । घूर्णधातौ उदा० ।

घूर्णिका स्त्री भुक्ताचार्यकन्यादेवयानीमुखीभेदे । “गते
तु नाहुषे तस्मिन् देवयान्यप्यनिन्दिता । उवाच शोक
सन्तप्ता घूर्णिकामागतां पुरः । देवयान्युवाच । त्वरितं
घूर्णिके ! गच्छ गीघ्रमाचक्ष मे पितुः । नेदानिं सम्प्र-
वेक्ष्यामि नगरं हवर्षणः । वैशम्पायन उवाच । सा
तत्र त्वरितं गत्वा घूर्णिकाऽसुरमन्दिनाम् । दृढा काव्य
सुवाचेदं सम्प्रमाविष्टचेतना” भा० का० ७८ अ० ।

घृ सेके आ० पर० सक० अगिट् । घरति अघापीत् । जघार
घृ सेके आदत्ते च चु० उभ० सक० सेट् । घारयति ते अजी-
घरत् त । घारयां बभूव आस चकार चक्रे । घारितः ।
आ+समन्तात्सेके आधारः । तच्छब्दे ६२५ दृश्यत् ।
“प्रणीत पृषदाव्यामिघारधोरा” वीरच० ।